Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część VII.

Wydana i rozesłana dnia 6. Maja 1851.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 6. Mai 1851.

48.

Rozrządzenie Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 3. Stycznia 1851,

(w Dzienniku praw państwa część IX. nr. 32. wydana dnia 15. Lutego 1851),

którem, w skutek najwyższego postanowienia z dnia 3. Stycznia 1851, obwieszcza się zasady uregulowania powszechnego uwolnienia od portoryum.

1. Najjaśniejszemu Panu Jego Ces. Król. Mości i Członkom Najwyższej Familii Jego wyłącznie zostawiona jest osobista wolność od opłaty portoryum przy poczcie listowej.

2. Wszelkie korespondencye urzędowe wolne są od opłaty portoryum, mianowicie:

a) korespondencye władz rządowych i urzędów między sobą;

b) korespondencye przełożonych tychże władz lub ich zastępców między sobą, albo między tymi przełożonymi i innemi władzami rządowemi;

c) korespondencye urzędników eksponowanych, reprezentujących jaki urząd, między sobą, lub między takowymi urzędnikami, a władzami rządowemi.

3. Sztaby dworskie Najjaśniejszego Pana J. C. Mości, wraz z podległemi im urzędami; wszelkie oddziały wojskowe i ich komendy, aż do komend kompanij (szwadronów) i plutonowych na dół idąc; pojedyncze osoby wojskowe, samodzielnie urzędujące; nakoniec, urzędy duchowne wszystkich wyznań przez rząd uznanych, we wszystkich stopniowaniach hierarchicznych uważane być mają co do uwolnień od portoryum tak, jak inne władze i urzędy cesarskie.

4. Doznawać będą tej samej wolności od portoryum, jak władze i urzędy cesarskie, także dyrekcye wszystkich zakładów naukowych i edukacyjnych, uznanych za publiczne, tudzież dyrekcye zakładów humanitarnych, które w całości lub w części dotowane są ze skarbu publicznego. Klasztory i korporacye duchowne, trudniące się pielęgnowaniem chorych lub wychowaniem młodzieży, używać będą wolności od portoryum w tej części korespondencyi, która ma za przedmiot pielęgnowanie chorych albo szkołę.

5. Towarzystwa i związki, mające na celu dobro powszechne, nie zaś zysk członków swoich, i uznane za takowe przez Ministerstwo, do którego zakresu należą, wolne są od portoryum, co do korespondencyi swej z władzami i urzędami cesarskiemi.

Zakony duchowne, utrzymujące się z jałmużny, używać mają także wolności od portoryum.

48.

Erlaß des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 3. Jänner 1851,

(im Reichsgesetzblatte, IX. Stück, Nro. 32, ausgegeben am 15. Februar 1851),

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 3. Jänner 1851 die Grundsätze für die allgemeine Regulirung der Portofreiheiten kundgemacht werden.

1. Seiner k. k. Majestät und den Mitgliedern der Allerhöchsten Familie bleibt ausschließlich die persönliche Portofreiheit bei der Briefpost vorbehalten.

2. Alle Amtskorrespondenzen sind portofrei, und zwar:

a) Zwischen landesfürstlichen Behörden und Aemtern unter einander;
b) zwischen den Vorstehern dieser Behörden oder ihren Stellvertretern unter einander, oder zwischen diesen Vorstehern und anderen landesfürstlichen Behörden:
c) zwischen einzelnen exponirten Beamten, welche ein Amt repräsentiren unter einander oder zwischen derlei Beamten und landesfürstlichen Behörden.

3. Die Hofstäbe Seiner Majestät mit ihren untergeordneten Aemtern, die verschiedenen Armee-Abtheilungen und ihre Kommandos bis auf die Kompagnie- (Eskadrons-) und Zugskommandos herab, einzelne selbständig fungirende Militärpersonen, endlich die geistlichen Aemter aller vom Staate anerkannten Konfessionen in allen ihren hierarchischen Abstufungen, werden bezüglich der Portofreiheit anderen landesfürstlichen Behörden und Aemtern gleich geachtet.

4. Den landesfürstlichen Behörden und Aemtern werden in Absicht auf die Portofreiheit auch die Direkzionen aller jener Unterrichts- und Bildungs-Anstalten, welche als öffentliche anerkannt sind, dann die Direkzionen der Humanitäts-Anstalten, welche ganz oder theilweise aus dem Staatsschatze dotirt werden, gleichgestellt. Klöstern und geistlichen Korporazionen, welche sich mit der Krankenpflege oder mit der Erziehung der Jugend beschäftigen, kommt die Portofreiheit rücksichtlich jenes Theiles ihrer Korrespondenz zu, welcher die Krankenpflege oder die Schule zum Gegenstande hat.

5. Gesellschaften und Vereine, welche ausschließlich auf gemeinnützige Zwecke und nicht auf Gewinn ihrer Theilnehmer gerichtet sind, und von dem Ministerium, in dessen Bereich sie gehören, als solche anerkannt werden, sind in ihrer Korrespondenz mit landesfürstlichen Behörden und Aemtern portofrei.

Geistlichen Orden, welche durch Almosen erhalten werden, kommt gleichfalls die Portofreihet zu.

6. Izby handlowe, przemysłowe, notaryuszowskie i adwokackie, wolne są od opłaty portoryum, w korespondencyi swej z władzami rządowemi.

7. Korespondencya gmin z władzami i urzędami cesarskiemi wolna jest od opłaty portoryum, o ile takowa pochodzi z zakresu działania, przeniesionego na gminę.

8. Przesełki dziennika praw państwa i dzienników praw krajowych, rozporządzeń ministeryalnych i innych udzielań statystycznych lub dziennikarskich ze strony Ministeryów do władz rządowych, są wolne od portoryum.

9. Dzierżawcy dochodów skarbowych nie będą używać wolności od portoryum w korespondencyi swojej.

10. Korespondencye poselstw państw zagranicznych podlegać będą, jak dotąd, opłacie portoryum.

11. Każda przesełka, nie mająca na mocy powyższych postanowień wolności od portoryum, frankowana być musi przy podaniu na pocztę. Przesełka takowa niefrankowana powinna wprawdzie być doręczoną temu, który jest na adresie wyrażony, lecz przypadającą od niej taksę pocztową, wraz z taksą dodatkową ściągnąć należy później od podawcy.

12. Wolność od portoryum nie będzie się rozciągać na pocztę miejską, w miescach gdzie takowa istnieje, a korespondencya miejscowa urzędów między sobą, załatwiona być winna za pomocą sług urzędowych.

13. Przesełki wolne od portoryum, należy zapieczętować pieczęcią urzędową, i na adresie oznaczyć tego, kto je przeseła, tudzież wyrazić słowa: „Amtssache“ (rzecz urzędowa), lub: „*Ex Officio.*“

14. Korespondencye urzędowe nie należy rekomendować, wyjąwszy przypadki, przewidziane w ustawach sądowych, lub inne, które według zdania dotyczących referentów lub przełożonych są szczególnej wagi, w którychto przypadkach wolność od portoryum, służąca korespondencyom, zawiera w sobie także wolność od opłaty rekomendacyjnej.

15. Przepisy istniejące względem powstrzymania, odkrycia i ukarania nadużyć wolności od portoryum także i na przyszłość obowiązują.

Bruck, m. p.

49.

Rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 1. Lutego 1851,

(w Dzienniku praw państwa część IX. nr 34, wydana dnia 15. Lutego 1851)

którem się przepisuje nowe postanowienia względem adopcyi i legitymacyi co do osób, należących do jurysdykcyi wojskowej.

Ponieważ, w skutek rozporządzonego, w §. 120. konstytucyi państwa, oddzielenia jurysdykcyi od administracyi, na mocy rozrządzenia Ministra sprawie-

6. Handels- und Gewerbe-, Notariats- und Advokaten-Kammern sind in ihrer Korrespondenz mit landesfürstlichen Behörden von der Portozahlung frei zu lassen.

7. Die Korrespondenz der Gemeinden mit landesfürstlichen Behörden und Aemtern ist, in soweit dieselbe aus dem der Gemeinde übertragenen Wirkungskreise entspringt, von der Portoentrichtung befreit.

8. Die Versendung des Reichsgesetzblattes, der Landesgesetzblätter, der Ministerial-Verordnungsblätter und sonstiger statistischer oder journalistischer Mittheilungen der Ministerien an Behörden erfolgt portofrei.

9. Gefällspachtungen hat für ihre Korrespondenz die Portofreiheit nicht zuzukommen.

10. Die Korrespondenzen der Gesandtschaften auswärtiger Staaten unterliegen wie bisher der Portoentrichtung.

11. Jede Sendung, die nicht nach den vorangehenden Bestimmungen die Portofreiheit genießt, ist bei der Aufgabe zu frankiren. Eine derlei unfrankirte Sendung ist zwar ebenfalls an ihre Adresse zu befördern, die dafür entfallende Portotaxe aber sammt der Zutaxe von dem Aufgeber nachträglich hereinzubringen.

12. Die Portofreiheit hat sich nicht auf die Stadtpost in Orten, wo eine solche besteht, zu erstrecken, und ist der Lokal-Korrespondenzverkehr zwischen den Behörden unter einander durch die Amtsdienerschaft zu besorgen.

13. Die portofreien Sendungen sind mit dem Amtssiegel zu verschließen, und auf der Adresse mit der Angabe des Absenders und den Worten: „Amtssache“ oder „Ex officio“ zu bezeichnen.

14. Amtskorrespondenzen sind nicht zu rekommandiren, ausgenommen, die in den Gerichtsvorschriften vorgesehenen oder andere nach der Beurtheilung der betreffenden Referenten und Vorstände besonders wichtige Fälle, in welchen die den Korrespondenzen zukommende Portofreiheit auch die Befreiung von der Rekommandazions-Gebühr in sich schließt.

15. Die wegen Hintanhaltung, Entdeckung und Bestrafung des Mißbrauches der Portofreiheit bestehenden Vorschriften verbleiben in Kraft.

Bruck, m. p.

49.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 1. Februar 1851,

(im Reichsgesetzblatte, IX. Stück, Nro. 34, ausgegeben am 15. Februar 1851),

wodurch neue Bestimmungen über die Adopzion und Legitimazion in Ansehung der zur Militär-Jurisdikzion gehörigen Personen angeordnet werden.

Nachdem in Folge der durch die Reichsverfassung §. 102 angeordneten Trennung der Rechtspflege von der Verwaltung, die Entscheidung in Fällen der Adopzion und

dliwości z dnia 29. Czerwca 1850 cz. LXXXV. nr 257. dziennika praw państwa, rozstrzygnięcie w przypadkach adopcyi i legitymacyi władzom sądowym przekazanem zostało, przeto rozporządza Ministeryum wojny, co się tycze osób, wojskowej jurysdykcyi podlegających, uchylając zarazem rozporządzenia nadwornej Rady wojskowej z dnia 19. Lutego 1819 do l. 142, jak następuje:

§. 1. Do przysposobienia kogo za dziécię, potrzeba najprzód oświadczenia ojca przysposobiciela, lub też matki przysposobicielki.

Jeżeli dziécię przysposobione małoletnie jest, wymaga się zezwolenia ojca ślubnego, a w braku tegoż, zezwolenia matki, opiekuna i sądu.

Jeżeli przysposobione dziecię pełnoletniem jest, jednakże ślubny jego ojciec jeszcze żyje, wymaga się, prócz zezwolenia przysposobionego dziecka pełnoletniego, także przyzwolenia jego ojca ślubnego.

§. 2. W przypadkach, w których się wymaga sądowego zezwolenia do przysposobienia kogo za dziécię, należy prośbę o to podać do sądu opiekuńczego, z potrzebnemi w tej mierze oświadczeniami. Sąd prośbę takową, albo z oświadczeniem zezwolenia, lub też, gdyby prośbie tej odmówić spowodowanym się widział, z powodami odmówienia przedłożyć winien istniejącemu w kraju *judicio delegato militari vel mixto*, któryto sąd, co się tycze osób, wojskowej jurysdykcyi podlegających, zastępować ma miejsce sądu krajowego.

§. 3. W innych przypadkach strony, wojskowej jurysdykcyi podlegające, prośbę bezpośrednio przedkładać mają *judicio delegato militari vel mixto* tego kraju, w którym zamieszkuje osoba, mająca być adoptowaną. Przeciw odmówionemu zatwierdzeniu *judicii delegati militaris vel mixti* wolny rekurs do nadwładnego wojskowego sądu apelacyjnego.

§. 4. Jeżeli sobie życzą rodzice przysposobiciele, ażeby ich własne szlachectwo i herb przeszły na dziécię przysposobione, może *judicium delegatum militare vel mixtum* na przedłożoną mu wedle §. 2. lub 3. prośbę, jeżeli upraszane przysposobienie za dziécię już samo przez się uznaje za niestosowne, żądanie takie natychmiast odrzucić. W przeciwnym zaś razie, za porozumieniem między wojskowym komendantem krajowym, jako prezesem *judicii delegati militaris vel mixti*, i namiestnikiem, pierwszy prośbę drogą wyższego sądu wojskowego Ministrowi wojny przedłożyć winien, który w tym względzie porozumie się z Ministrem spraw wewnętrznych.

§. 5. O należytem potwierdzeniu przysposobienia kogo za dziécię, winno *judicium delegatum* zawiadomić przynależny sąd rodziców przysposobicieli i dziecka przysposobionego, końcem wciągnienia tegoż do aktów sądowych.

Legitimazion durch den Erlaß des Ministers der Justiz vom 29. Juni 1850, LXXXV. Stück, Nro. 257 des Reichsgesetzblattes, den Gerichts-Behörden übertragen wurde, so wird in Ansehung der zur Militär-Jurisdikzion gehörigen Personen mit Aufhebung der hofkriegsräthlichen Verordnung vom 19. Februar 1819, H. 142, von Seite des Kriegs-Ministeriums Folgendes verordnet:

§. 1. Zur Annahme an Kindesstatt muß zuvörderst die Erklärung des Wahlvaters oder der Wahlmutter abgegeben werden.

Ist das Wahlkind minderjährig, so wird die Einwilligung des ehelichen Vaters, und in dessen Ermanglung die Einwilligung der Mutter, des Vormundes und des Gerichtes erfordert.

Ist das Wahlkind großjährig, aber sein ehelicher Vater noch am Leben, so ist nebst der Einwilligung des großjährigen Wahlkindes auch die Einwilligung seines ehelichen Vaters nothwendig.

§. 2. In den Fällen, in welchen die gerichtliche Einwilligung zur Annahme an Kindesstatt erfordert wird, ist das Gesuch mit den erforderlichen Erklärungen bei dem vormundschaftlichen Gerichte anzubringen. Das Gericht hat das Gesuch entweder mit der Erklärung der Einwilligung oder im Falle, wenn es dieselbe zu verweigern findet, mit den Gründen der Verweigerung dem Judicio delegato militari vel mixto des Landes welches bezüglich der unter der Militärgerichtsbarkeit stehenden Personen die Stelle des Landesgerichtes zu vertreten hat, vorzulegen.

§. 3. In den übrigen Fällen ist das Gesuch von den der Militärgerichtsbarkeit unterliegenden Parteien unmittelbar dem Judicio delegato militari vel mixto des Landes, in dem die zu adoptirende Person ihren Wohnsitz hat, vorzulegen. Gegen die verweigerte Bestätigung des Judicii delegati militaris vel mixti hat die Berufung an das vorgesetzte Militär-Appellazionsgericht Statt.

§. 4. Wünschen die Wahlältern, daß der ihnen eigene Adel und das Wappen auf das Wahlkind übergehen, so kann das Judicium delegatum militare vel mixtum über das ihm nach §. 2 und 3 vorgelegte Gesuch, wenn es die angesuchte Annahme an Kindesstatt, schon an sich zur Bestätigung nicht geeignet findet, das Begehren sogleich zurückweisen. Außerdem aber ist das Gesuch nach gepflogenem Einvernehmen zwischen dem Landes-Militärkommandanten, als Präses des Judicii delegati militaris vel mixti, und dem Statthalter, von dem Ersteren im Wege durch das Militär-Obergericht dem Kriegsminister vorzulegen, welcher sich hierüber mit dem Minister des Innern ins Einvernehmen setzen wird.

§. 5. Eine in der erforderlichen Art bestätigte Annahme an Kindesstatt ist von dem Judicio delegato dem Gerichtsstande der Wahlältern und des Wahlkindes zur Eintragung in die Gerichtsakten bekannt zu machen.

§. 6. Jeżeli podlegający sądowi wojskowemu rodzice dziecka nieślubnego życzą sobie, by toż z łaski Monarchy uznanem zostało za dziécię ślubne, muszą najprzód zasięgnąć zezwolenia pełnoletniego dziecka nieślubnego, lub też jeżeli to małoletniem jest, oświadczenia opiekuna i oraz zezwolenia sądu opiekuńczego, poczem prożbę, wedle różności przypadków, podobnie jak przy adopcyi sposobem wyżej w §. 2, lub też sposobem w §. 3. oznaczonym, istniejącemu w kraju *judicio delegato militari vel mixto*, a od tegoż zaś, wraz z jego zdaniem, przez wyższy sąd wojskowy, który także swe oświadczenie załączyć ma, Ministrowi wojny przedłożyć należy.

W razie pomyślnego skutku nastąpi wciągnienie sposobem, powyżej w §. 5. oznaczonym.

Csorich, m. p.

50.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 15. Lutego 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

jako umieszczane w czasopismach wyciągi i przedruki obwieszczeń urzędowych odnośnie do ustawy z dnia 6. Września 1850 opłacie podlegają *).

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 22. Stycznia 1851 do l. 1395/125 oznajmia się, co następuje:

Jeżeli redakcye pism czasowych przyjmują w swoje pisma wyciągi lub przedruki obwieszczeń urzędowych, które podpadają opłacie od umieszczenia, tedy od takich umieszczeń należy się opłata, jaka jest przepisaną dla inseratów gazety. Przeciwnie od wyciągów lub powtórzeń ogłoszeń urzędowych, nie podpadających opłacie, nic płacić nie należy.

Krajewski, m. p.

51.

Rozporządzenie krajowéj Dyrekcyi skarbowej z dnia 18. Lutego 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o wymiarze stałej należytości według ustawy tymczasowej z dnia 9. Lutego 1850 **) przy decyzyach o rzeczach szacownych a oraz nieszacownych.

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 28. Stycznia 1851 do l. 2679/241 oznajmia się, co następuje:

W razie, gdy przedmiotem rozstrzygnienia są tak rzeczy szacowne, jako też i nieszacowne, należy sobie postąpić podług §. 48. ustawy o należytościach

---

*) W Dzienniku praw państwa z r. 1850, część CXIX. nr 345. stro. 1563.

**) W Dzienniku praw państwa z roku 1850, część XXII. nr 50. stro. 455.

§. 6. Wenn die dem Militär-Gerichtsstande angehörigen Aeltern eines unehelichen Kindes wünschen, daß es durch Begünstigung des Landesfürsten als ein eheliches erklärt werde, so müssen sie zuerst die Einwilligung des unehelichen großjährigen Kindes, oder wenn es minderjährig ist, die Erklärung des Vormundes und die Einwilligung des vormundschaftlichen Gerichtes einholen, dann ist das Gesuch nach Verschiedenheit der Fälle wie bei der Annahme an Kindesstatt auf die oben im §. 2 oder auf die im §. 3 bestimmte Art dem Judicio delegato militari vel mixto des Landes, von diesem aber mit seinem Gutachten mittelst des Militär-Obergerichtes, welches seine Aeußerung beizufügen hat, dem Kriegsminister vorzulegen.

Nach günstigem Erfolge ist für die Eintragung auf die oben, §. 5, bestimmte Art zu sorgen.

Csorich, m. p.

50.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 15. Februar 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

über die Gebührenpflicht der, in Zeitschriften aufgenommenen Auszüge oder Nachdrücke ämtlicher Ankündigungen in Beziehungen des Gesetzes vom 6. September 1850 *).

In Folge Erlaßes des hohen Finanzministeriums vom 22. Jänner 1851 Z. 1395/125 wird Nachstehendes bedeutet:

Wenn die Redakzionen von Zeitschriften Auszüge oder Nachdrücke solcher ämtlicher Ankündigungen, welche der Gebühr für Einschaltungen unterliegen in ihre Zeitschrift aufnehmen, so ist für diese Einschaltung die für Zeitungs-Inserate vorgeschriebene Gebühr zu entrichten. Dagegen ist für Auszüge oder Wiederholungen ämtlicher Ankündigungen, welchen die Gebührenfreiheit zukommt, eine Gebühr nicht zu entrichten.

Krajewski, m. p.

51.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 18. Februar 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

über die Bemessung der unmittelbaren Gebühr nach dem provisorischen Gesetze vom 9. Februar 1850 **) bei Erkenntnissen über schätzbare und zugleich nicht schätzbare Sachen.

In Folge Erlaßes des hohen Finanzministeriums vom 28. Jänner 1851 Z. 2679/241 wird Folgendes bedeutet:

Im Falle ein Erkenntniß sowohl schätzbare, als nicht schätzbare Sachen zum Gegenstande hat, ist sich nach §. 48 des Gesetzes über die Gebühren von Rechtsgeschäften

---

*) Im Reichsgesetzblatte vom Jahre 1850, CXIX. Stück, Nro. 345, Seite 1563.

**) Im Reichsgesetzblatte vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nro. 50, Seite 455.

od spraw sądowych i t. d. Paragraf ten zawiera zasadę, do której przy wymiarze stałej należytości stosować się należy, a odnosząc się do §. 18. ustawy, stanowi, że należytość wtedy podług nieszacownej rzeczy wymierzona być winna, gdy wyniesie więcej, niżeli należytość od rzeczy nieszacownej.

Postanowienia §. 55. mogą ze względem na tę zasadę rozumianemi być tylko o sprawach sądowych w ściślejszém znaczeniu (§. 1. A. ustawy), w których ze względem na postanowienia taryfy nie może się to wydarzyć, iżby stała należytość od rzeczy szacownej była mniejszą, aniżeli od nieszacownej, której sprawa sądowa także się dotycze.

Krajewski, m. p.

52.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 20. Lutego 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o postępowaniu przy wyrokach zaocznych co do stępla, jeśli zachodzi ta okoliczność, że jedna strona od stępla wolna jest, lub prenotowaną być może.

Z powodu zapytania, co wtedy czynić, gdy w razie wyroku zaocznego strona stawająca wolną jest od stępla, lub prenotowaną być może, wysokie Ministerstwo skarbu rozporządziło dekretem z dnia 3. Lutego 1851 za l. 36367/2504, że z porządku każda strona spór wiodąca powinna za siebie papiér stęplowy na wyrok dostarczyć, i tylko wtenczas, gdy strona stawająca i razem strona przeciwna do stęplu są obowiązane, służy wyjątek, że strona stawająca za siebie i za stronę przeciwną złożyć winna papiér stęplowy.

Jeżeli więc strona stawająca wolną jest od stępla, lub używa prenotacyi, strona nieobecna obowiązaną jest z porządku dać za siebie papiér stęplowy, co dla niej z żadną trudnością połączonem nie będzie, gdy §. 5. instrukcyi o powinnościach, które ustawa tymczasowa wkłada na władze co do należytości w sprawach sądowych, dozwala złożenia papiéru stęplowego przed samém wydaniem wyroku, i dopiéro, gdyby to i natenczas nie nastąpiło, rozporządza wygotowanie opisu (nocyonowanie) i postępowanie podług §. 67. ustawy.

Krajewski, m. p

u. s. w. zu benehmen. Dieser §. enthält den Grundsatz, nach welchem sich bei Bemessung der unmittelbaren Gebühren zu richten ist, und ordnet durch Beziehung des §. 18 des Gesetzes an, daß die Gebühr dann nach der nicht schätzbaren Sache zu bemessen ist, wenn diese mit einem größeren Betrage, als die Gebühr für die schätzbare Sache wäre, entfällt.

Die Anordnung des §. 55 kann mit Rücksicht auf diesen Grundsatz nur von Rechtsgeschäften im engeren Sinne (§. 1 A. des Gesetzes) verstanden werden, bei welchen sich mit Rücksicht auf die Tarifs-Bestimmungen der Fall nicht ergeben kann daß die unmittelbare Gebühr für den schätzbaren Gegenstand geringer wäre, als für den nicht schätzbaren, worauf sich das Rechtsgeschäft zugleich bezieht.

Krajewski, m. p.

52.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 20. Februar 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

über den Vorgang bei Kontumaz-Urtheilen bezüglich der Stempelpflicht bei dem Vorhandensein der Stempelfreiheit und Vormerkung für eine Partei.

Aus Anlaß einer Anfrage, was zu geschehen habe, wenn im Falle eines Kontumaz-Urtheiles die erscheinende Partei die Stempel-Freiheit oder Vormerkung genießt, hat das hohe Finanzministerium mit dem Dekrete vom 3. Februar 1851 Z. 36367/2504 bedeutet, daß in der Regel jeder streitende Theil das Stempelpapier zu dem Erkenntniße für sich beizubringen hat, und nur für den Fall, als der erscheinende Theil und auch der Gegentheil gebührenpflichtig ist, die Ausnahme besteht, daß ersterer für beide Theile das Stempelpapier beizubringen habe.

Es wird daher, wenn der erscheinende Theil gebührenfrei ist, oder die Vormerkung genießt, der abwesende Theil das Stempelpapier für sich nach der Regel beizubringen haben, was keiner Schwierigkeit für ihn unterliegt, da der §. 5 des Unterrichtes über die Verpflichtungen, welche das provisorische Gesetz über die Gebühren von Rechtsgeschäften den Behörden auferlegt, die Beibringung des Stempelpapiers bis unmittelbar vor der Ausfertigung gestattet, und erst wenn sie auch bis dahin nicht erfolgt, die Ausfertigung des Befundes und das Verfahren nach §. 67 des Gesetzes anordnet.

Krajewski, m. p.

53.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 27. Lutego 1851 *),

wydane do wszystkich wschodnich urzędów obwodowych i do magistratu lwowskiego

o zniżeniu opłaty od jazdy dla transportów szupasowych i dla przystawów tychże w razie użycia skarbowej kolei żelaznej, rozciągniętem także na przewożenie osób uwięzionych i przystawów im dodanych.

Według rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. Lutego 1851 do l. 3339/247 wysokie Ministerstwo handlu dozwoliło pod dniem 10. Sierpnia 1850, do l. 3937 C. co do transportów szupasowych na skarbowej kolei żelaznej północnej, południowej i południowo-wschodniej w ogólności zniżenia opłaty od przewozu, a to w ten sposób, że od używanych do tego wozów trzeciej klasy opłacać się ma połowa należytości, jaka płaci się od wozów drugiej klasy.

Poźniejszém rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa handlu z dnia 23. Grudnia 1850, do l. 6477 C. oznajmiono, że korzyść takiego zniżenia opłaty dozwoloną być ma także w powrocie przystawom transportów szupasowych, którzy tę okoliczność należycie wykazali.

Na uczyniony teraz wniosek rzeczone Ministerstwo widziało się spowodowaném zezwolić, w ogólności i w taki sam sposób na rozszerzenie wzmiankowanego powyżej zniżenia opłaty od jazdy na przewożenie osób uwięzionych i tych, które do konwoju onych przeznaczane bywają.

O czém uwiadamia się urząd N. z tym dodatkiem, że już wydano w tym względzie potrzebne rozporządzenie do powszechnej Dyrekcyi komunikacyj, i że ustanowione dla przewozu komend wojskowych osobne opłaty od jazdy nadal utrzymane pozostają.

Gołuchowski, m. p.

54.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Lutego 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

tyczące się stępla do odpisów, które notaryusze sporządzają, i zawierzytelniają.

W skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 6. Grudnia 1850, za l. 36070/2475 udziela się dla wiadomości i przestrzegania następujący odpis dekretu wysokiego Ministerstwa skarbu do krajowej Dyrekcyi skarbowej,

---

*) Odpis tego rozporządzenia udzielono zarazem Komisyi gubernialnej w Krakowie w celu, aby wydała takież w zachodniej części kraju.

53.

Erlaß des Landesguberniums vom 27. Februar 1851 *),

an sämmtliche östliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat,

betreffend die Ermäßigung des Fahrpreises für Schubtransporte und deren Begleiter bei Benützung der Staatseisenbahn, welche auch auf die Transportirung verhafteter Personen und das Begleitungs-Personale derselben ausgedehnt wird.

Laut Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 18. Februar 1851 Z. 3339/247 hat das hohe Handelsministerium unterm 10. August 1850 Z. 3937 C. rücksichtlich der Schubtransporte auf der nördlichen, südlichen und südöstlichen Staats-Eisenbahn im Allgemeinen eine Ermäßigung des Fahrpreises und zwar in der Art bewilliget, daß bei der Beförderung in der dritten Wagenklasse die halbe Gebühr der zweiten Wagenklasse zu entrichten ist.

Mit einer weitern Verfügung des hohen Handelsministeriums vom 23. Dezember 1850 Z. 6477 C. wurde erklärt, daß diese Preisermäßigung den gehörig ausgewiesenen Begleitern der Schubtransporte auch bei der Rückreise zu Guten zu kommen habe.

Ueber einen nunmehr vorgekommenen Antrag fand sich das gedachte Ministerium bestimmt, die Ausdehnung der oben bemerkten Fahrpreisermäßigung auf die Transportirung verhafteter Personen, und auf deren Begleitungs-Individuen im Allgemeinen und in gleicher Art zu genehmigen.

Hievon wird (das) (der) . . . . . zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Bedeuten in Kenntniß gesetzt, daß dießfalls an die General-Direkzion der Kommunikazionen bereits das Erforderliche erlassen worden ist, und daß die für die Beförderung von Militär-Kommanden bestehenden besondern Fahrgebühr-Bestimmungen aufrecht bleiben.

Goluchowski, m. p.

54.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 27. Februar 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

betreffend die Stempelbehandlung der von den Notaren selbst verfaßten vidimirten Abschriften.

In Folge des hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 6. Dezember 1850 Z. 36070/2475 wird die nachfolgende Abschrift eines gleichzeitigen Dekretes des hohen Finanzministeriums an die Finanz-Landes-Direkzion für das Küstenland und Dalma-

*) Eine Abschrift dieses Erlaßes wurde unter Einem der Gubernial-Kommission zu Krakau zur gleichmäßigen Verfügung in dem westlichen Gebietstheile mitgetheilt.

na Pomorzu i w Dalmacyi, pod tą samą datą wydanego względem stępla do odpisów, które notaryjusze sporządzają i zawierzytelniają.

Krajewski, m. p.

Aneks do l. 54.

Dekret wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 6. Grudnia 1850, za l. 36070|2475,

wydany do Dyrekcyi skarbowej na Pomorzu i w Dalmacyi.

Powód, dla którego w ustawie z dnia 9. Lutego 1850 *) należytość od zawierzytelnianych (widymowanych) odpisów przez strony same sporządzanych, w ilości 15 kr., zaś od tych, które urzędy wygotowują, w ilości 30 kr. ustanowiono, jest oczywiście ten, że w tej drugiej należytości uiszczona ma być razem zapłata za urzędową pracę przepisania.

Ponieważ zaś to u notaryuszów nie zachodzi, ci bowiem żadnej płacy nie pobierając, za usługi swoje nagradzani są wprost od strón płacących im ustanowione taksy, przeto i za odpisy uwierzytelnione (widymowane), wygotowane przez samych notaryuszów, tylko stępel na 15 kr. a nie 30 krajcarów od arkusza żądany być może.

55.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 28. Lutego 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych, tudzież do starostwa grodzkiego i magistratu lwowskiego (udzielone jednocześnie naczelnikowi Komisyi gubernialnej w Krakowie),

mocą którego przepisano dla Izraelitów powszechną modlitwę za zachowanie i pomyślność Najjaśniejszego Pana, publicznie we wszystkich izraelickich bożnicach odprawywać się mającą.

Rząd krajowy uznaje za rzecz stosowną, modlitwę, którą za zachowanie i pomyślność Najjaśniejszego Pana w wiedeńskiej bożnicy odmawiają, przepisać za powszechną modlitwę dla Izraelitów galicyjskich, która według postanowień rozporządzenia gubernialnego z dnia 9. Czerwca 1837 do l. 29428 (Zbiór ustaw prowincyjnych rok 1837 nr 105. str. 270) publicznie we wszystkich bożnicach odprawywaną być ma.

O czém

Dodatek do urzędów obwodowych.

Urząd N. zawiadomi wszystkie zwierzchności miejscowe, w których obrębie znajdują się gminy izraelickie, tudzież wszystkie gminy izraelickie, udzielając im załączonej tutaj modlitwy, a zwierzchnościom miejscowym zaleci czuwać nad wypełnianiem niniejszego rozporządzenia.

*) W Dzienniku praw państwa z r. 1850, cz. XXII. nr 455

zien, betreffend die Stempel-Behandlung der von den Notaren selbst verfaßten vidimirten Abschriften, zur Wissenschaft und Darnachachtung mitgetheilt.

Krajewski, m. p.

Beilage zu Nro. 54.

Dekret des hohen Finanzministeriums vom 6. Dezember 1850 Z. 36070|2475,

an die Finanz-Direkzion für das Küstenland und Dalmazien.

Der Grund, aus welchem man in dem Gesetze vom 9. Februar 1850 *) die Gebühr für vidimirte Abschriften, welche die Parteien selbst verfaßt haben, mit 15 kr., und für jene, welche ämtlich verfaßt wurden, mit 30 kr. festgesetzt hat, ist offenbar der, daß durch letztere Gebühr zugleich eine Entschädigung für die ämtliche Mühewaltung der Abschriftbesorgung geleistet werden soll.

Nachdem aber bei den Notaren der Fall nicht eintritt, weil sie keine Gehalte beziehen, und für ihre geleisteten Dienste unmittelbar von den Parteien durch Taxentrichtung die Vergütung erhalten, eine solche Entschädigung für den Staatsschatz ansprechen zu können, so kann auch für jene vidimirten Abschriften, welche die Notare selbst verfassen, nur der Stempel von 15 kr., und nicht jener von 30 kr. für den Bogen angesprochen werden.

55.

Erlaß des Landesguberniums vom 28. Februar 1851,

an sämmtliche Kreisämter, dann an die Stadthauptmannschaft und den Magistrat zu Lemberg (unter gleichzeitiger Bekanntgebung an den Vorsteher der Gubernial-Kommission zu Krakau),

womit ein allgemeines Gebet für die Israeliten bestimmt wird, welches für die Erhaltung und das Wohl Seiner Majestät öffentlich in allen israelitischen Bethäusern abzuhalten ist.

Die Landesstelle findet das Gebet, welches für die Erhaltung und das Wohl Seiner Majestät im Wiener israelitischen Bethause abgehalten wird, als ein allgemeines Gebet für die galizischen Israeliten zu bestimmen, welches nach den Bestimmungen der hierortigen Verordnung vom 9. Juni 1837 Z. 29428 (Provinzial-Gesetzsammlung Jahrgang 1837, Nro. 105, Seite 270) öffentlich in allen israelitischen Bethäusern abzuhalten ist.

Wovon das (die) (der) . . . .

Beisatz für die Kreisämter.

sämmtliche Ortsobrigkeiten, in deren Bezirke Israeliten-Gemeinden bestehen, dann sämmtliche israelitische Gemeinden unter Anschluß des beiligenden Gebetes zu verständigen, und die Ersteren zur Ueberwachung dieser Anordnung zu verhalten hat.

*) Im Reichsgesetzblatte vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nro. 50, Seite 455.

Załączając tę modlitwę, uwiadamia się N. z zaleceniem czuwania nad wypełnieniem niniejszego rozporządzenia.

Gołuchowski, m. p.

Aneks do l. 55.

Modlitwa za Monarchę.

Wszechmogący Boże i Panie światów, któryś wybrał i powołał królów i książąt, i zlał na nich wszystkie dary Twej łaskawości i dobrotliwości, aby rządzili ludem w mądrości i sprawiedliwości; aby wykonywali zakon i prawo; aby strzegąc na ziemi pokoju bożego wszelkich błogich darów użyczali każdy dla ludu i kraju swojego, udziel Twej boskiej opieki i pomocy naszemu książęciu i panu Twojemu namazańcowi Cesarzowi

Franciszkowi Józefowi Piérwszemu,

za którego do Ciebie modlimy się, jako wierni poddani za swego pana, jak się modlą dzieci za swego ojca.

Pomnażaj dnie jego, i uwieńczaj go zwycięstwem, sławą i weselem.

Błogosław całej ojczyźnie, aby zgoda i pokój jednoczyły jej plemiona, aby światło i umiejętność wywyższyła lud, a cnota i bojaźń boska była wewnętrznym jego żywotem.

Daj o Boże, abyśmy i my doznali błogosławieństwa, i uzyskali poczesne miejsce w ojczyznie, której w miłości i wierności przychylni jesteśmy, abyśmy znaleźli życzliwość między ludźmi, jak mamy nadzieję znaleść łaskę i zmiłowanie u Twojego tronu świata. Amen.

56.

Uwiadomienie od Komisarza ministeryalnego w rzeczach zniesienia ciężarów gruntowych wydane dnia 28. Lutego 1851,

które jest obowiązującem dla W. Księstwa Krakowskiego

a którem postanowiono zasady do wyznaczenia zaliczek właścicielom dóbr byłego wolnego miasta Krakowa na rachunek zapewnionego wynagrodzenia za zniesione powinności z gruntów starogromadzkich.

W skutek żądania wniesionego od właścicieli dóbr okręgu byłego wolnego miasta Krakowa względem otrzymania zaliczek na rachunek wynagrodzenia, za powinności z gruntów starogromadzkich zapewnionego, wysokie Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i finansów, zgodziły się na następujące zasady:

1) Za podstawę dla wymiaru zaliczek, mają służyć tabele powinności włościańskich z gruntów tak zwanych starogromadzkich, sporządzone na miejscu przez Komisye weryfikacyjne, przez byłego Gubernatora Galicyi JW. Zaleskiego w latach 1848 i 1849 delegowane.

unter Anschluß dieses Gebetes zur Ueberwachung dieser Anordnung in die Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski, m. p.

Beilage zu Nro. 55

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben Deiner Huld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande, verleihe Deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, Deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Joseph dem Ersten,

für den wir zu Dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage, und kröne ihn mit Sieg und Ruhm und Heiterkeit.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gieb o Gott, daß auch wir des Segens theilhaft werden, und einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind, Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthrone. Amen.

56.

Kundmachung des Krakauer Grundentlastungs-Ministerial-Kommissärs vom 28. Februar 1851,

giltig für das Großherzogthum Krakau,

womit die Grundsätze, über die den Gutsbesitzern des ehemaligen Freistaates Krakau auf Rechnung der zugesicherten Entschädigung für die aufgehobenen Bezüge (Leistungen) von altbäuerlichen Gründen anzuweisenden Vorschüsse festgesetzt werden.

Ueber Einschreiten der Gutsbesitzer des Gebietes des ehemaligen Freistaates Krakau um die Ueberkommung von Vorschüssen auf Rechnung der für die aufgehobenen Bezüge von altbäuerlichen Gründen zugesicherten Entschädigung sind zwischen den hohen Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen folgende Grundsätze vereinbart worden:

1) Als Anhaltspunkt für die Bemessung der Vorschüsse haben jene Leistungstabellen zu dienen, welche die von dem gewesenen galizischen Landes-Gouverneur Ritter von Zaleski in den Jahren 1848 und 1849 ausgesendeten Verifikazions-Kommissionen über die Leistungen von den sogenannten altbäuerlichen Gründen an Ort und Stelle aufgenommen haben.

2) Należytości z gruntów starogromadzkich oszacowane będą podług cen, które oznaczono dla Komisyi włościańskiej przy regulacyi stosunków włościańskich w dobrach rządowych i instytutowych; z wartości, jaka wypadnie, potrąci się 15% za podatek, koszta poboru i niedobór, a z pozostałych 85% połowa tytułem zaliczki asygnowana będzie.

3) Komisarz ministeryalny umocowany do przeprowadzenia dzieła zniesienia ciężarów gruntowych w okręgu byłego wolnego miasta Krakowa, wydawać będzie pozwolenia i asygnacye na zaliczki, zostawiając wolny rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

4) Komisarz ministeryalny przedewszystkiem drogą właściwą przekona się, czyli żądający zaliczki ma prawo do pobierania należytości, i czyli ze względu na prawa trzecich osób nie zachodzi jaka przeszkoda przeciw wydaniu asygnacyi.

5) W tym ostatnim razie za zasadę służyć ma, że zaliczki wstępują w miejsce ubytku dochodów za czas upłyniony, i dla tego te tylko prawa trzecich osób obwarować należy, które do przypadłych użytków sposobem prawomocnym nabyły.

6) Jeżeli w niczem nie zachodzą przeszkody, zaliczka w krakowskiej c. k. kasie filialnej krajowej zaasygnowaną, i tak długo w ewidencyi utrzymywaną będzie, dopóki z renty indemnizacyjnej, w swoim czasie wyrachować się mającej, potrąconą nie zostanie.

7) Wszelkie podania i dokumenta dotyczące asygnacyj i wypłaty zaliczek, są wolne od stępla.

Podpisany Komisarz ministeryalny podając te zasady w skutek wysokiego ministeryalnego reskryptu z dnia 3. Lutego 1851 nr 2204/65 do publicznej wiadomości, oznajmia właścicielom dóbr okręgu krakowskiego, chcącym z tego rozporządzenia korzystać, co następuje:

a) Każdy właściciel dóbr tabularnych przedłożyć winien Komisarzowi ministeryalnemu osobne podanie z wymienieniem wszystkich do jednego i tego samego ciała tabularnego należących gromad, w których z gruntów starogromadzkich należały powinności, za które żąda zaliczki, a zatem

b) całe gromady, lub części gromad, należące do różnych ciał tabularnych, nie mogą w jednem podaniu być razem umieszczone.

c) Jeżeli od czasu sporządzenia tabel do 1 nadmienionych taka w posiadaniu realności ziemskiej zaszła zmiana, iż nie właściciel w tabeli podpisany, lecz kto inny zaliczki żąda, w takim razie proszący okoliczność tę w swém podaniu winien wyjaśnić, nadto zaś prawo, które mniema mieć do zaliczki, i do własności co do wyrażonej posiadłości ziemskiej, o ile przelanie tegoż już z ksiąg hipotecznych widocznem nie jest, udowodnić dekretem przyzna-

2) Diese Leistungen sollen nach den für die Rural-Kommission bei Regulirung der bäuerlichen Verhältnisse auf Staats- und Institutsgütern festgesetzten Preisen verwerthet, von dem entfallenden Werthe 15 % für die Steuern, die Einhebungskosten und die Ausfälle in Abschlag gebracht, und von den verbleibenden 85 % die Hälfte als Vorschuß flüßig gemacht werden.

3) Die Bewilligung und Anweisung des Vorschußes geschieht von den, mit der Durchführung der Grundentlastung im Gebiete des ehemaligen Freistaates Krakau beauftragten Ministerial-Kommissär, vorbehaltlich des Rekurses an das Ministerium des Innern.

4) Der Ministerial-Kommissär hat sich vorläufig im geeigneten Wege die Ueberzeugung zu verschaffen, ob dem Vorschußwerber das Bezugsrecht gebühre, und ob gegen die Flüßigmachung des Vorschußes mit Rücksicht auf die Rechte dritter Personen ein Anstand obwalte.

5) In letzter Beziehung ist der Grundsatz festzuhalten, daß diese Vorschüße an die Stelle des Rentenentgangs pro praeterito lauten, daher nur jene Rechte dritter Personen zu wahren sind, welche sie auf die verfallenen Nutznießungen giltig erworben haben.

6) Waltet in keiner Beziehung ein Anstand ob, so wird der Vorschuß bei der Krakauer k. k. Landes-Filialkasse angewiesen, und bis zur Refundirung durch die seiner Zeit ausgemittelte Entschädigungsrente in Evidenz gehalten werden.

7) Alle Eingaben und Urkunden in Bezug auf die Anweisung und Flüßigmachung dieser Vorschüße sind stempelfrei zu behandeln.

Der unterzeichnete Ministerial-Kommissär bringt diese Grundsätze hiemit in Folge hohen Ministerial-Erlaßes vom 3. Februar 1851 Z. 2204/65 zur allgemeinen Kenntniß, und fügt für jene Gutsbesitzer des ehemaligen Freistaates Krakau, welche hievon Gebrauch machen wollen, Folgendes zur Richtschnur bei:

a) Jeder Besitzer einer landtäflichen Realität hat für sich ein abgesondertes Gesuch an den unterzeichneten Ministerial-Kommissär zu richten, und hierin die zu einem und demselben Tabularkörper gehörigen Gemeinden, in welchem ihm altbäuerliche Gründe zu Leistungen verpflichtet waren, und wofür ein Vorschuß angesprochen wird, namentlich zu bezeichnen.

b) Ganze Gemeinden oder Antheile von Gemeinden, die zu verschiedenen Tabularkörpern gehören, dürfen daher in einem Gesuche nicht kumulirt werden.

c) Ist seit Verfassung der oben ad 1 erwähnten Leistungstabellen im Besitze des Gutes eine Aenderung eingetreten, so zwar: daß nicht der in den Leistungstabellen mitgefertigte Grundherr, sondern ein Dritter einen Vorschuß ansucht, so hat der Vorschußwerber im Gesuche diesen Umstand aufzuklären, und sein behauptetes Recht auf den angesuchten Vorschuß und rücksichtlich auf das Eigenthumsrecht des bezeichneten Gutes noch durch Beibringung des Einantwortungsdekrets, des Kauf-

nego dziedzictwa, kontraktu kupna i t. d., które w oryginale, lub w odpisie wierzytelnym załączone być mają.

d) Odnośnie do zasady do 4 wyrażonej, Komisarz ministeryalny każde podanie, od właścicieli dóbr o zaliczki wniesione, w najkrótszy sposób prześle Panu Prezesowi Trybunału, który po przejrzeniu ksiąg hipotecznych poświadczy, czy przeciw wydaniu zaliczki dla proszącego zachodzi jaka przeszkoda, lub czyli żadna nie zachodzi.

Jeżeli żadnej niema przeszkody, tedy Komisarz ministeryalny ludziom rachunkowym, poleci wyrachowanie ilości zaliczki według zasad do 1 i 2 orzeczonych.

W razie zaś zachodzącej przeszkody, proszącemu za pomocą rezolucyi z wyłuszczeniem powodów oznajmionem będzie, co naprzeciw żądaniu jego stoi na zawadzie, tudzież, że przeciw tej rezolucyi rekurs założyć może.

Jeśli proszący domaga się przyspieszenia pertraktacyi, może do swego podania przyłączyć urzędowe poświadczenie rejenta ksiąg hypotecznych, jako mu służy prawo pobierania powinności i przeciw asygnowaniu zaliczki na rzecz jego ze względu na prawa trzecich osób nie zachodzą żadne przeszkody, poczém urzędowe dochodzenie ograniczyłoby się na sprawdzeniu tej okoliczności, czyli od dnia powyższego poświadczenia względem prawa do pobierania powinności, nie zaszła jaka zmiana.

e) Na przypadłych pożytkach ciążą także możebne zaległości podatkowe, które do r. 1849 w głównej kasie poborowej, zaś począwszy od roku 1850 w c. k. urzędach podatkowych są prenotowane, i w myśl zasady do 5 nadmienionej z wypłacalnych zaliczek zaspokojone być mają.

Żądający zaliczki winien przeto do swej prośby dołączyć jeszcze poświadczenie głównej c. k. kasy poborowej i właściwego c. k. urzędu podatkowego, czyli i jakie podatki zalegają na realności do poboru uprawnionej.

Jeżeli te poświadczenia nie wykażą żadnej zaległości, Komisarz ministeryalny c. k. kasie filialnej krajowej poleci, ażeby wyrachowane ilości zaliczki proszącemu za kwitem niestęplowanym, a wedle przepisów koramizowanym w gotowiznie wypłaciła.

Gdyby zaś poświadczenie rzeczonych kas wykazywało zaległości w podatkach, natenczas Komisarz ministeryalny do c. k. kasy filialnej krajowej wyda polecenie, ażeby od zaliczki zaasygnowanej kwotę, zaległościom podatkowym wyrównywającą odciągnęła, a uprawnionemu tylko pozostałą resztę w gotowiznie

vertrags u. dgl. im Originale oder beglaubigter Abschrift nachzuweisen, in so ferne die Uebertragung des Eigenthums nicht schon aus den Hypothekenbüchern ersichtlich ist.

d) Mit Rücksicht auf den Grundsatz ad 4 wird der Ministerial-Kommissär die Gesuche der Gutsbesitzer um derlei Vorschüße dem Herrn Präsidenten des Tribunals einzeln und im kurzen Wege zur Bestätigung mittheilen, ob nach Einsicht der Hypothekenbücher gegen die Erfolgung des Vorschußes an den Vorschußwerber ein Anstand obwalte oder nicht.

Tritt kein Anstand ein, so verfügt der Ministerial-Kommissär die ziffermäßige Ausmittlung des Vorschußbetrages nach den Grundsätzen ad 1 und 2 durch rechnungskundige Individuen.

Waltet aber ein Anstand ob, so wird dem Vorschußwerber in einem motivirten Bescheide eröffnet, was der Willfahrung entgegensteht, und ihm zugleich der Rekurs gegen diesen Bescheid freigelassen.

Will aber der Vorschußwerber die Verhandlung beschleunigt haben, so kann er dem Gesuche die ämtliche Bestätigung des Regenten der Hypothekenbücher beilegen, daß dem Vorschußwerber das Bezugsrecht gebühre, und gegen die Flüßigmachung des Vorschußes zu seinen Gunsten mit Rücksicht auf die Rechte dritter Personen kein Anstand obwalte, wo sich dann die ämtliche Erhebung blos auf den Umstand beschränken würde, ob seit dem Tage der Ausstellung obiger Bestätigung hinsichtlich des Bezugsrechtes keine Aenderung eingetreten sei.

e) Auf den verfallenen Nutznießungen haften auch die etwa rückständigen Steuern, welche bei der k. k. Steuereinhebungs-Hauptkasse für die Zeit bis zum Jahre 1849, und bei den k. k. Steuerämtern vom Jahre 1850 angefangen in Vorschreibung sind, und im Sinne des ad 5 erwähnten Grundsatzes von den flüßig gemachten Vorschüßen einzubringen kommen.

Der Vorschußwerber hat daher in seinem Gesuche auch eine Bestätigung der k. k. Steuereinhebungs-Hauptkasse und des betreffenden k. k. Steueramtes beizubringen, ob und welche Steuern bei dem berechtigten Gute im Rückstande haften.

Lauten diese Bestätigungen negativ, so wird der Ministerial-Kommissär die k. k. Landes-Filialkasse anweisen, die ausgemittelten Vorschußbeträge dem Bezugsberechtigten gegen Beibringung einer ungestempelten vorschriftsmäßig koramisirten Quittung im Baaren zu erfolgen.

Lautet aber die Bestätigung der erwähnten k. k. Steuerkassen dahin, daß Rückstände an Steuern aushaften, so wird der Ministerial-Kommissär die k. k. Landes-Filialkasse anweisen, von dem flüßig gemachten Vorschuße einen dem Steuerrückstande gleichkommenden Betrag abzuziehen, und dem Bezugsberechtigten blos den Ueberschuß

wypłaciła, zatrzymaną zaś kwotę, dopiéro wtedy za kwitem koramizowanym wydała, jeżeli kwitami dotyczących kas podatkowych uiszczenie powyższych zaległości wykazaném zostanie.

f) Wreszcie Komisarz ministeryalny proszących o zaasygnowaniu żądanych zaliczek bezpośrednio zawiadomi, i przy tej sposobności zawezwie, ażeby w celu otrzymania zaliczki całkowitej, zaległości podatkowe, jeśli są jakie, i jeśli to być może, bezzwłocznie zaspokoili, i z tego się w c. k. kasie filialnej krajowej wykazali.

Naostatek nadmienia się jeszcze, że rekursa przeciw rezolucyom podpisanego Komisarza ministeryalnego do 3 dozwolone w przeciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia do c. k. Komisarza ministeryalnego lub też bezpośrednio do wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych wnoszone być mają.

Hietzgern, m. p.

im Baaren zu erfolgen, den zurückbehaltenen Betrag aber erst dann gegen koramisirte Quittung auszuzahlen, wenn der Bezugsberechtigte sich über die Entrichtung der obigen Rückstände mit den Quittungen der betreffenden Steuerkassen ausweisen kann.

f) Der Ministerial-Kommissär wird übrigens die Vorschußwerber von der Flüßigmachung des angesuchten Vorschußes unmittelbar verständigen, und sie bei dieser Gelegenheit auffordern, die etwaigen Steuerrückstände wo möglich sogleich zu tilgen, und sich hierüber bei der k. k. Landes-Filialkasse auszuweisen, damit die Auszahlung des Vorschußes auf einmal erfolgen kann.

Schließlich wird noch bemerkt, daß die ad 3 frei gestellten Rekurse gegen die Verfügungen des gefertigten Ministerial-Kommissärs binnen 14 Tagen, vom Tage der Zustellung des Bescheides gerechnet, entweder bei dem k. k. Ministerial-Kommissär, oder unmittelbar bei dem hohen k. k. Ministerium des Innern eingebracht werden können.

Hietzgern, m. p.